

An Swartenbroekx

DUUPJE³



STANDAARD UITGEVERIJ

INHOUD

Te...	10
Tandarts	13
Beugel	17
Touwtje trek	19
Lotje 13	23
Mummie	26
Postzegels	29
Vissen	33
Skateboard	37
Ruzie	40
Skaten	43
Spiegel	46
Ziekenhuis	49
Omgekeerde dag	52
Fuif	55
Mens	58
Voetbal	61
Zakje vullen	64
Moppen	67
Rond	70

Luizen	73
Bosklassen	76
Bosklassen: heimwee	79
Bosklassen: vogels.....	82
Bosklassen: brief	85
Bosklassen: pikkedief	88
Gezelligschapspel	91
Wagenziek	94
Fontein	97
Schoolziek	100
Tenen	103
Vragen	106
Een nieuwe broek	108
Papegaai	111
Toveren	114
Vergeeten	117
Staking!	120
Allerheiligen	123
De sint weet alles	126
Tijdscapsule	129

TE...

Ik had slechte punten op mijn rapport. Mama moest bij meester Frank komen, om over mij te praten. Toen ze terugkwam, zei ze: ‘De meester zegt dat je **te druk** bent in de klas.’

Ik haat het woordje TE. Ik maak TE veel lawaai, ik heb TE weinig punten, ik ben TE groot om ’s nachts mijn lampje te laten branden maar TE klein om alleen thuis te blijven. En nu was ik dus TE druk.

Mama zei ook: ‘Je meester vertelde dat in het dorp kinderyoga wordt gegeven. Hij denkt dat jij daar rustiger van zal worden.’

‘Ik wil helemaal geen yoga doen!’ riep ik. Maar van mama moest ik het proberen.

Vandaag was de eerste les.

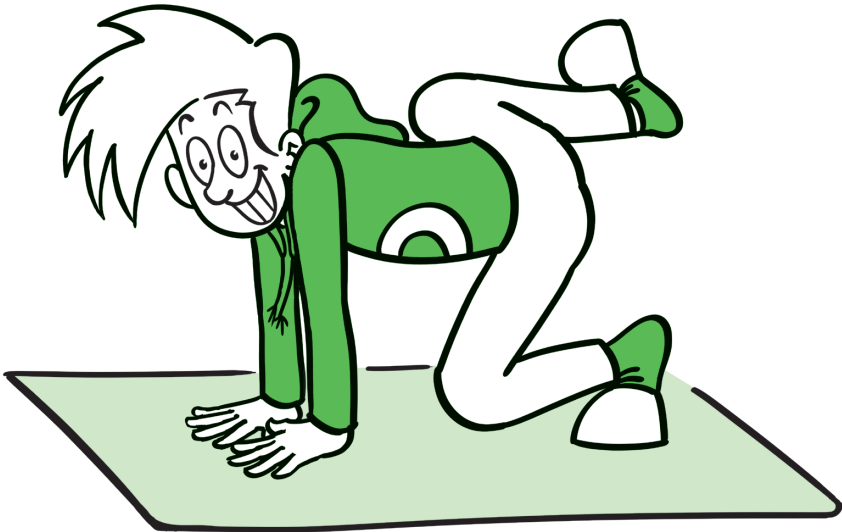
De mevrouw sprak heel stil: ‘Ga allemaal op jullie matje zitten: in kleermakerszit.’

Ik vond dat een raar woord. ‘Zitten kleermakers op een matje om kleren te maken?’ vroeg ik. ‘En bestaat er ook een meesterszit, of een brandweermanszit of...’

De mevrouw zei luid dat ik niet meer mocht praten.
Daarna fluisterde ze opnieuw: 'Doe jullie ogen dicht. En
ontspan. Adem rustig in... en uit... en in... en uit...'

Ik werd daar zenuwagtig van.

Daarna moesten we bij het uitademen allemaal het
woordje 'OOM' zeggen. Iedereen ademde in en zei:
'Ooooooom.' Maar ik zei: 'Tanteeeeeeee.'



Alle kinderen moesten lachen. En ik werd opnieuw rustig. Maar de mevrouw niet. Die trilde helemaal.

Toen moesten we dieren nadoen. Eerst een slang. ‘Ga op je buik liggen, leg je handen plat op de grond en sis als een slang.’

‘Sisssss’, zei iedereen.

Daarna deden we een hond na. We zaten op onze handen en knieën. De mevrouw zei: ‘Strek nu je benen en duw je billen omhoog.’

Ik hefte (of is het hief?) één been omhoog en deed alsof mijn hond pipi moest doen. ‘Psssss. Pssss’, zei ik.

Iedereen moest weer lachen.

Die mevrouw werd rood. TE rood! En ik moest aan de kant gaan zitten.

Toen mama mij na de les kwam halen, wou de mevrouw met haar praten. En weet je wat? Voor één keer haat ik het woordje ‘TE’ niet. Want omdat ik **TE veel grapjes** maakte, mag ik niet meer naar de yoga. Vandaag ben ik dus voor één keer niet het duupje. En dat vind ik TE gek!

TANDARTS

Onze tandarts is met pensiejoen. Dat betekent dat hij nooit meer moet werken.

‘Moet ik dan nooit meer naar de tandarts?’ vroeg ik blij.

Maar mama zei: ‘Ik heb al een nieuwe gevonden. En je mag er vandaag naartoe.’

Mama zegt altijd ‘je mag’. Maar **dat klopt niet**. ‘Je mag naar bed’ wil zeggen: ‘Je moet naar bed.’ Dus ik mocht vandaag niet naar de tandarts, ik moest!

Toen ik binnenkwam, zei de nieuwe tandarts: ‘Jij bent dus Pieter-Jan Dubois?’

‘Ja,’ zei ik, ‘maar iedereen noemt mij Duupje. Omdat ik altijd het duupje ben. Zeker vandaag, omdat ik naar u moet komen!’

De tandarts lachte: ‘Ga maar op de zetel liggen, dan zal ik eens naar die **grote mond** van jou kijken.’

Hij stopte een buis in mijn mond, die al mijn speeksel opslurpte. **Bweekes!**

‘Is het lang geleden dat je nog bij de tandarts was?’ vroeg hij.



Ik kon niet antwoorden, door die **speekselstofzuiger** in mijn mond. Dus ik zei: ‘Ee.’ (= nee)

‘Hoelang geleden?’

‘Te aa.’ (= tien maanden)

‘I A?’ lachte hij. ‘Jij bent geen duupje, maar een ezel.’

Ik kon er niet om lachen. Door die buis. Maar ook omdat ik het niet grappig vond. En hij bleef maar vragen stellen.

‘Ga je graag naar school?’

‘Te a ij.’ (= niet altijd)

‘Heb je een toffe meester?’

‘Ee eee!’ (= nee neee)

Toen ik mijn mond eindelijk weer dicht mocht doen, zei hij: ‘Jij zit bij meester Frank in de klas hé? Dat is mijn broer!’ Hij zag dat ik schrok en vroeg: ‘Wat bedoelde je eigenlijk met “Ee eee”?’

Ik zei snel: ‘Ee eee wil zeggen: heel zeker!’

De tandarts keek raar. Ik denk dat hij mij niet geloofde. Hij gaf een briefje mee voor mama.

Bij het buitengaan vroeg ik: ‘Hoeveel jaar ben jij?’

Hij keek verbaasd: ‘37. Waarom?’

‘Oh gewoon, om te weten wanneer jij met pensiejoen moet.’

Toen keek hij nog *raarder*.

Thuis vroeg mama hoe het geweest was.

‘Ie eu’, antwoordde ik.

‘Wat betekent dat?’ lachte ze.

‘Dat is **tandartsentaal** voor: niet leuk!’

Maar weet je wat nog minder leuk is? Op het briefje stond dat ik een beugel moet dragen! Ja patat. Nu ben ik dus echt het UU E! ...

***Met dank aan Guido De Craene, Geert Swartenbroekx
en Gaëlle Cooreman.***

**www.standaarduitgeverij.be
info@standaarduitgeverij.be**

© 2022 Standaard Uitgeverij
F. Rooseveltplaats 12, B-2060 Antwerpen
Tekst: An Swartenbroekx
Illustraties: Dieter Steenhaut
Vormgeving: Debby Bruers
Foto achterflap: Dieter Bacquaert
Alle rechten van reproductie, vertaling en aanpassing zijn
uitdrukkelijk voorbehouden voor alle landen.
ISBN 978 90 02 27740 5
D/2022/0034/350
NUR: 282-283
Trefwoorden: verhalen, dagboek, Duupje, humor